

Stejně jako v základních školách se šikana nejčastěji projevovala slovně, ve více než polovině případů se projevovala prostřednictvím informačních a komunikačních technologií (kyberšikana). Fyzické projevy (bití, kopání či napadání) se vykytovaly ve výrazně nižší míře (18,2 %) než v základních školách, kde to byla necelá polovina případů.

Naprostá většina navštívených středních škol měla ochranu žáků před šikanou zakotvenu ve školním řádu. Více než polovina škol ji uvádí obecně jako ochranu před sociálně patologickými jevy, konkrétně byla uvedena ve školním řádu přibližně ve dvou pětinach škol.

Minimální preventivní program, který obsahoval i postupy k prevenci šikany, měla zpracována naprostá většina navštívených středních škol. Následující tabulka uvádí, kdo minimální preventivní program zpracoval.

Tabulka 26

Zpracování minimálního preventivního programu – podíl škol (v %)

Autor minimálního preventivního programu	Podíl
Školní metodik prevence sám	54,3
Školní metodik prevence ve spolupráci s výchovným poradcem	34,3
Školní metodik prevence ve spolupráci s vedením školy	28,6
Školní metodik prevence ve spolupráci s dalšími pedagogy	28,6
Školní metodik prevence ve spolupráci s externími partnery (NNO, PPP, SVP apod.)	8,6
Jiný (pedagog, subjekt)	11,4

Oproti základním školám, kde školní metodik prevence nejčastěji spolupracoval s vedením školy, vypracovával v navštívených středních školách minimální preventivní program nejčastěji metodik sám (ve více než polovině středních škol). Externí partneři byli i ve středních školách zapojováni do tvorby minimálního preventivního programu spíše výjimečně. Z jiných odborníků je byl např. etoped, výchovný poradce nebo školní psycholog.

Většina navštívených středních škol měla stanovenou strategii, podle které pedagogové při prevenci a zjištění šikany postupovali. V případě zjištění šikany byla strategie, kterou škola přijala, v naprosté většině navštívených škol účinná. Ve více než polovině škol se jako účinná ukázala práce s třídním kolektivem a ve třetině škol byla úspěšná pomoc externích odborníků. Z dalších konkrétních opatření to byla např. pomoc školského poradenského pracoviště, zejména výchovného poradce, a jednání se zákonnými zástupci.